

با حکم مقام معظم رهبری

آیت‌الله آملی لاریجانی رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام شد

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: مقام معظم رهبری در حکمی آیت‌الله آملی‌لاریجانی را به‌عنوان رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام و عضو فقهای شورای نگهبان منصوب کردند. متن حکم رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است...

صفحه ۲

دوشنبه ۱۰ دی ۱۳۹۷ ۲۳ ربیع‌الثانی ۱۴۴۰ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۸

تبرها

رئیس دانشگاه آزاد در دومین روز اعتراض دانشجویان:

با صدای بلند معذرت می‌خواهم، اما...

صفحه ۱۳

نودز شفیعی، تحلیلگر مسائل بین‌الملل:

بدون ایران، افغانستان به صلح نمی‌رسد

صفحه ۱۵

آشنا: فرماندهان عزیز حرمت افکار عمومی را رعایت کنند

همه ماجراهای فرمانده

صفحه‌های ۲ و ۶

بر سر طرح ادغام معاونت‌ها صورت گرفت قهر و دعوا در شورا

صفحه ۱۳

حرف اول

«ابهام» کلیدواژه بودجه ۹۸

حسین حقگو . کارشناس اقتصادی

«ناسالم بودن اقتصاد، ساختار اقتصادی و ساختار بودجه، شرایط کنونی را برای کشور رقم زده است» (رئیس‌جمهوری هنگام ارائه لایحه بودجه سال ۹۸).

رئیس‌جمهور سرانجام بودجه هزار و ۷۰۰ میلیارد تومانی سال ۹۸ کشور را تقدیم مجلس کرد؛ بودجه‌ای که بی‌شک یکی از مهم‌ترین بودجه‌های کشور در دو، سه دهه اخیر است. اگر تعریف معمول از بودجه را به‌عنوان طرح عملکرد مالی دولت بپذیریم که به عاملان اقتصادی، سیاست‌یون، مردم و... علامت می‌دهد دولت از لحاظ اقتصادی برای سال آینده چه در سر دارد و چگونه جهت‌گیری خواهد کرد؛ آنچه درباره بودجه سال آتی می‌توان گفت، «ابهام» است؛ چراکه مهم‌ترین ارقام دخل و خرج کشور با اماوار و سؤال مواجه است. وقتی رئیس دیوان محاسبات درباره بودجه سال جاری که بسیاری از نااطمینانی‌های سال آینده وجود نداشت، سخن از تحقق تنها ۵۷۰ درصدی آن در هشت ماه اخیر و وصول‌نشدن بخش بزرگی از درآمدهای مالیاتی و... را می‌گوید، تکلیف بودجه سال آینده با انواع فشارها و تحریم‌ها و... روشن است. در بخش «درآمدها» از میزان و قیمت فروش نفت تا درآمدهای مالیاتی و واگذاری دارایی‌ها و... و در بخش «هزینه‌ها»، انبوه‌شدن بارانه‌های پدیدار و پنهان و حجم عظیم حقوق و دستمزد‌ها و... کمتر نشانی از اطمینان و بهبود اوضاع اقتصادی سال آتی در خود دارد. دوسوم بودجه هزار و ۷۰۰ هزار میلیارد

تومانی (حدود هزار و ۳۰۰ هزار میلیارد تومان) به شرکت‌های دولتی و بانک‌ها و مؤسسات غیرانتفاعی اختصاص دارد که صرفاً جنبه اطلاع‌رسانی دارد و نمایندگان اغلب آن را بررسی نمی‌کنند و بر آن کمتر نظارتی دارند! حدود نیمی از باقی‌مانده نزدیک به ۴۰۰ هزار میلیارد تومانی بودجه عمومی هم (۲۱۲ هزار میلیارد تومان) به حقوق و دستمزد کارکنان و بازنشستگان و... اختصاص دارد که پرداخت آن امر ناگزیری است و با توجه به فضای تورمی کمتر امکان‌ناپذیر آن وجود دارد؛ اما آنچه امکان تغییر این روند و عبور از «ناگزیری» را هنوز در لایحه بودجه میسر می‌کند، نحوه رفتار با قیمت حامل‌های انرژی و بارانه‌های نقدی در این لایحه است. روز گذشته رئیس سازمان برنامه‌بودجه از ۹۳۴ هزار میلیارد تومان بارانه پنهان سخن گفت، عددی که دو برابر بودجه عمومی کشور است؛ اما به نظر اراده‌ای برای اصلاح آن، با وجود مطالبه جدی (به گفته آقای نوبخت) وجود ندارد.

ادامه در صفحه ۴

گزارش «شرق» از تأخیر چندروزه یک مرجع آماری در انتشار اطلاعات نرخ تورم

ورود آمار تورم به پوشه محرمانه

صفحه ۵

عکس: امیر چندی

روایت کدخدایی از جلسه ۲۶ خرداد ۸۸

اختلاف بر سر تعداد حامیان احمدی‌نژاد در شورای نگهبان

صفحه ۲

پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس، مطرح کرد

شکایت فرزندان ربیعی علیه مجلس

صفحه ۲

یادداشت

بنی‌آدم اعضای یکدیگرند

دارد. مصیبت و رنج‌هایی که در روزها و سال‌های گذشته بر پیکر «بنی‌آدم» قصه ما روا شده، حاصل یک اشتباه و خطای آتی نیست که بتوان از کنار آن به سهولت گذشت و آن را نوعی بی‌توجهی خواند که برعکس ریشه در بی‌تدبیری و نبود مدیریتی آگاه به کار دارد و شوربختانه هر روز تنها با جنجال‌های خبری از کنار آن عبور کرده، بی‌آنکه به عواقب آن با نبیshi «جامعه‌پسند» بنگریم، هر تجربه و تکراری سود نیست و در بطن آن آسیب‌های اجتماعی روح جامعه‌ای را می‌آزارد. «تکرار» بجاست، اگر جامعه‌ای را به خوشبختی و سرفرازی برساند. «تکرار» بجاست، اگر سره را از ناسره تشخیص دهد تا زاویه دید مخاطب را جابه‌جا کند و از دریچه دیگری به وقایع اجتماعی و سیاسی بنگرد. «تکرار» بجاست، اگر از درون هر انتخابی، شایسته‌سالاری به جامعه هبه شود. «تکرار» بجاست، اگر شالوده و ساختار یک اجتماع از سردرگمی رهانیده شود؛ اما «تکرار» در نبود راهکاری مناسب در پیشگیری، عین بی‌تدبیری است که جامعه‌ای را چه به لحاظ روحی و چه به لحاظ تصمیم‌گیری‌های پنهان به سمتی سوق می‌دهد که شاید پیامدهای ناگواری در پی داشته باشد. جامعه امروز ما در این باره جامعه‌ای است «حاضر به براق» تا از درون این تعاریف و تکرارهای آسیب‌زا، به سمتی پیش رود تا مبدا فردایی مانند امروز خورشیدش از زاویه دیگری بدرخشد. اگر امروز در کنار فاجعه جان‌باختگان سراسیمی طبیعی مرکز علم و دانش یا شعله‌ور شدن مکانی علمی؛ اما مهجور و دورافتاده باشد؛ اما تحمل، قصه‌ای دیگر دارد که هر قلمی آن را هر جوری بر کاغذ بلغزاند، پایش معلومی روشن

وحدید معتمدنژاد فعال فرهنگی

تا ما نباشیم، جامعه‌ای شکل نمی‌گیرد. تا ما نباشیم، قوانین از دل مجموعه‌ای بیرون نمی‌آید و بر لوح افکار نمی‌نشیند. تا ما نباشیم، هیچ قانونی و جاهد به خود نمی‌گیرد. تا ما نباشیم، رشد و توسعه در هیچ حوزه‌ای به پرواز در نمی‌آید. تا ما نباشیم، علم و دانش‌اندوزی کمکی به روشنائی کورسوی عقب‌ماندگان قافله «تشنه آگاهی» نمی‌کند. تا ما نباشیم، از درون هیچ «ذخیره‌گاه» ی بیری فردایی بهتر برای جامعه خمود به اهتاز در نمی‌آید و تا ما نباشیم، هیچ دولت و نظامی از «اردوگاه سیاسی» اش به اهداف خویش نمی‌رسد. حال که ما هستیم و خواهیم بود، مایی که همیشه در تمام صحنه‌ها یا حاضری ما ناظریم، هزینه می‌کنیم و هزینه می‌دهیم، درد را چه در بُعد اجتماعی و چه اقتصادی به امید روزگاری خوش‌تر به جان می‌خریم و دم را به نقل «نمی‌زنیم». پس روا نیست که در دل گویم: «یا رب تو چنان کن که پریشان نشوم». این روزها از هر جای این سرزمین پهناور شاهد دردی، دردی که ناخواسته و ناگاهانه گوشه‌ای از ذهن درگیر و خسته و جامانده از تلاش‌های وافر و بی‌ثمران در بستر اجتماعی و اقتصادی را به خود مشغول کرده است. خوب می‌دانیم درد را از هر طرف بنگاریم، درد است؛ اما تحمل، قصه‌ای دیگر دارد که هر قلمی آن را هر جوری بر کاغذ بلغزاند، پایش معلومی روشن

یادداشت

نقض حقوق بشر و انقراض بشریت

آدمی؛ فقر گسترده و ناتوانی حکومت‌ها در مهار عواقب ناشی از شورش فقیران در برابر نظام اجتماعی و مالی جهانی و در نهایت خطر حمله موجودات احتمالی فرازمینی؛ ریشه همه مواردی که به منزله مصادیق احتمالی علل و دلایل انقراض نوع بشر پیش‌بینی شده است، در رفتار تهاجمی و خشونت‌آمیز آدمی با هم‌نوعان، طبیعت و جهان پیرامون اوست. نگارنده این سطور بر این باور است که بشر محکوم به فناست؛ اما با مهربانی و محبت به هم‌نوع و طبیعت پیرامون خویش، می‌تواند فرایند نابودی و انقراض خود را کند کند. از این‌رو به نظر می‌رسد دیگر دوستی- با وجود هزینه‌های کوتاه‌مدتش- راهکاری برای بقای انسان و خوددوستی بی‌گمان سبب انقراض اوست. از این دیدگاه به بهانه هفتادمین سال انتشار اعلامیه جهانی حقوق بشر، شاید این ادعا که رعایت «حقوق بشر» به منزله یکی از تلاش‌های مهم برای بقای نوع بشر و جلوگیری از سیر شتابان انقراض انسان‌هاست، ادعایی گراف و چندان دور از منطق و خرد نباشد. در مقدمه اعلامیه جهانی حقوق بشر که روز دهم دسامبر ۱۹۴۸ مورد تأیید کشورهای عضو سازمان ملل متحد قرار گرفت، آمده است: «از آنجاکه بازشناسی حرمت ذاتی آدمی و حقوق برابر و سلب‌ناپذیر همه اعضای جهان و پیامدهای آن در بروز فجایع زیست‌محیطی و هسته‌ای؛ فعال‌شدن آتشفشان‌های بزرگ؛ برخورد سیارک‌هایی با قطر بیش از پنج کیلومتر به زمین با انرژی معادل ۲۰ بمب قدرتمند اتمی؛ دستکاری‌های ژنتیک و آسیب ناشی از تلاش بشر برای تغییر ساختاری خود؛ جنگ‌های بیولوژیک؛ ناتوانی در مهار ناویرات‌ها؛ برتری هوش مصنوعی و غلبه بر همه وجوه حیات

علیرضا غریب‌دوست دبیر انجمن حقوق‌شناسی

ادامه در صفحه ۴

دعوت به همکاری

از علاقه‌مندان جهت دریافت نمایندگی روزنامه شرق در استان‌های فاقد نمایندگی

دعوت به همکاری می‌شود.

از واجدین شرایط درخواست می‌شود

با شماره تلفن ۰۹۱۵۱۴۳۰۱۹۵

مدیر امور استان‌ها تماس بگیرند.

حمایت معاون از رئیس

کلیه جهانگیری از برخورد برخی نمایندگان با روحانی

گروه سیاست: اتفاقات به‌وجودآمده در مواجهه برخی نمایندگان با رئیس‌جمهوری در صحن مجلس در هفته گذشته با واکنش و گلیه معاون اول رئیس‌جمهوری مواجه شد. حجت‌الاسلام ناصری‌نژاد، عضو مجمع نمایندگان استان خوزستان...

صفحه ۳

سال شانزدهم شماره ۳۳۰ ۱۶ صفحه ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

حوادث پی‌درپی تحریم و استقامت روانی مردم

روزبه کردونی . پژوهشگر سیاست‌گذاری

اتفاق‌های متعددی در یک بازه زمانی کوتاه (دو، سه سال گذشته) روح جمعی جامعه ایران را متأثر کرده است. گویا در چله هر فاجعه، فاجعه‌ای دیگر

رخ می‌دهد. حادثه قطار تبریز-مشهد، آتش‌سوزی پلاسکو، سقوط معدن زمستان‌یورت، زلزله کرمانشاه، آتش‌گرفتن نفتکش سانچی، سقوط هواپیمای هواپیمایی آسمان، آتش‌گرفتن دانش‌آموزان در زاهدان و اکنون فاجعه درگذشت ۱۰ دانشجویان دانشگاه آزاد، فقط مواردی از اتفاقات تلخی است که در سال‌های اخیر جامعه آنها را تجربه کرده است. در کنار این حوادث اگر اعتراضات دی ۹۶ و اعتراضات کارگری اخیر همراه با اقدامات تروریستی نظیر آنچه در مجلس، رژه نیروهای مسلح اهواز و حادثه سیستان و بلوچستان رخ داده است نیز اضافه شود، می‌توان تصدیق کرد احساسات جمعی جامعه به‌شدت تحت تأثیر قرار گرفته است. صرف‌نظر از حوادث تروریستی (که تحلیل چرایی بروز و تکرار آنها موضوع این یادداشت نیست) باید عنوان کرد علاوه بر تعدد رخدادها، تلخ، مواردی دیگر را هم درباره بروز هر فاجعه می‌توان برشمرد که احساسات جمعی ایرانیان را خسته و آزرده کرده است. یکی از این موارد قابل پیش‌بینی و پیشگیری

بودن این حوادث است. از حادثه مدرسه زاهدان با مسئولیت‌پذیری کارکنان مدرسه و استفاده از وسایل گرمایشی مناسب این سن و استفاده‌نکردن از کفپوش قابل اشتعال، می‌شد پیشگیری کرد. فاجعه دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، در صورت تعطیل‌نکردن پروژه تله‌کابین، ساخته‌نشدن برخی دانشکده‌ها در ارتفاع بالا با شیب خطرناک و حداقل استفاده از وسایل حمل‌ونقل غیرفروسده، قابل پیشگیری بود. این موارد در سایر کشورهای جهان، مایه‌آزار دارد که در اینجا به یک نمونه در ایالات متحده آمریکا اشاره می‌شود. در نوامبر ۲۰۱۶، تصادف اتوبوس مدرسه هملتون در ایالت تنسی به دلیل بی‌احتیاطی راننده که سابقه رانندگی بی‌احتیاط و خطر‌ساز داشته بود، به کشته‌شدن شش دانش‌آموز انجامید. در این حادثه کفرخواست دادگاه فدرال Chattanooga علیه مدرسه به سبب پیش‌بینی‌پذیری و اجتناب‌پذیر بودن حادثه صادر شد. در تمام نظام‌های حقوقی برای تبیین علل حوادث (غیر از حوادث طبیعی)، علت حوادث ذیل رعایت‌نشدن الزامات، بی‌احتیاطی، قصور یا ترک فعل قرار می‌گیرند. در چنین مواردی نتیجه حوادث غیرعمد نیز شامل عنوان مجرمانه قلمداد شده و مستلزم مسئولیت، رسیدگی به خطا و در نهایت مجازات‌اعلان خواهد بود. واقعیت این است وقتی باور عمومی این باشد که یک حادثه پیش‌بینی‌پذیر است؛ آنگاه انتظار و مطالبه طبیعی این است که افرادی که با ترک فعل، قصور و سهل‌انگاری خود زمینه‌ساز بروز حادثه بوده‌اند، شناسایی، معرفی و عزل شده و البته مطابق قانون با آنها برخورد شود. علت دیگری که تشدیدکننده ابعاد فاجعه است، مسبق‌به‌سابقه بودن آنهاست. گویی نبود یادگیری سیاستی (Policy learning) از حوادث، خود به یک سیاست‌نهادینه در ساختار اجرایی تبدیل شده و به‌همین دلیل جامعه شاهد بروز حوادث و فجایعی است که پیش‌ازآن مشابه آنها را دیده است. نکته دیگر این است که عموم مردم در شرایط تروماکتیک و برانگیختگی عاطفی، انتظار احساس همدلی از سسوی بدنه دولت و حاکمیت و به‌ویژه از سوی مسئولان مستقیم آن حادثه را دارند.

ادامه در صفحه ۶

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۱۵

رجوع به صفحه ۳

رجوع به صفحه ۵

سازمان آگهی‌ها

۸۸۷۹۲۴۳۴ — ۸۸۱۹۲۸۷۷